

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallelia Geographiae Veteris Et Novae

Parallelia Geographica Italiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

Nvm. 1. De Volscis & Opicis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13120

alia quæ longè plus pecuniæ absumperunt, in munera duntaxat 137. millions cum dimidio effudit annis quatuordecim. Vitellius paucis mensibus in luxuriam 56. millions abliguriuit, vt hīc omittam Commodum, Heliogabalum, & alia eiusmodi luxuriaz portenta. Denique (vnde Romana potissimum magnificentia colligitur) Vespasianus apud Suetonium requiri putabat ad perfectam Imperij administrationem duo millia millionum & insuper quingentos millions, vt vetus lectio dicit, vt noua & emendata, & dubio procul verior, ducentos quinquaginta millions.

N V M. 6. Latij fines.

FINES antiquissimi Latij videntur fuisse Antium, Tiberis, & Liris, quod elicitur ex Dionys. Halic. lib. 1. postea tamen Latium diuisum est in Antiquum & Nouum, ac proinde diuersi statuti sunt limites.

ANTIQUI LATII termini non ultra Antium promoti sunt: deinde à Tarquinio Superbo captâ Suessâ Pometiâ Volscorum primariâ, iidem fines ad Circeios extensi; meminit horum terminorum Plinius.

NOVI LATII finis fuit Liris Fl. *le Cariglian*, aut melius linea ducta ab urbe Sinuessâ per montem Massicum usque ad Apenninum, vt vna regione Volsci, Aurunci, Hernici, Aequi cum Latinis & Rutulis continerentur: certè 30. Latini nominis populos fuisse tradit lib. 6. Dionysius Halicarnassensis.

§. 2. Descriptio Historica populorum Novi Latij.

Eos iam appellaui Volscos, Auruncos, Hernicos & Aequos, nam de Latinis & Rutulis satis suprà diximus.

N V M. 1. De Volscis & Opicis.

NOMEN & ORIGO. Scyllaci Ὀλσοί dicuntur, Ptole. Ολσοί. Quinam autem & vnde fuerint difficile est statuere. Hoc certum habuisse peculiarem linguam quæ opponitur Latinæ, vnde illud tritum oscē & Volscē fabulantur quia Latinè nesciunt, apud Festum ex Titinij fabulâ, sed hæc à Sabinorum lingua non videtur fuisse
EEcc iiij

discreta. Hic si vaticinari licet, eos esse puto qui ex Opicâ gente contra Siculos bellum gessere cōsque ex Latio expulere, & Oscos dictos aliter esse quasi Opicos: ratio est quia idem est Oscè, & Opicè fabulari, at idem est Oscè ac Volscè, igitur. Scio Strabonem manifestè Oscos ab Opicis distinguere; sed Latini, homini Græculo præualere debent. Sunt autem OPICI dicti à serpentibus quibus eorum regio scatebat, & olim Campaniæ partem obtinebat, atque etiam Latium. Sane Aristoteles apud Dionysium posuit Latium in Opicâ terrâ, & Plato Opicos vocat, qui præerant mari Tyrrheno: item Scymnus ponit Cumas in terrâ Opicâ, & Dionysius in iisdem Opicis, Misenum & Parthenopem collocat: apud Dionem Cæsar videtur Campanos Opicos nominare; quis etiam ignorat Atellam in Opicis fuisse. Fuit ergo Opicorum gens amplissima, utpote quæ Ausonas, Auruncos Ausonum partem, Campanos, Sabinos & reliquos Samnites ex Sabinis oriundos, quorum omnium una lingua fuit quæ opponitur Græcæ & Latinæ; vnde Ennius apud Agell. lib. 17. c. 17. triplici corde instruitur, quod tribus linguis loqueretur, Græcâ, Latinâ, & Oscâ. Quod autem ait Strabo Oscorum gentem periisse, linguam remansisse, vel intelligendus de Oscorum gente latissimè patente, vel certè de Volscis qui sequenti tempore in Latinorum nomen transierunt; nam apud Florum lib. 1. cap. 11. pertinacissimi Latinorum dicuntur.

FINES. Ab Occidente separabantur à Rutulis & Latinis: à Septentrione Æquis, Hernicis, & Marsis: ab Oriente Samnitibus, & Campanis: denique à meridie maris inferi parte, & Auruncis.

NVM. 2. De Auruncis, & AVSONIBVS.

NOMEN & ORIGO. Ausones quondam à Terracinâ ad fretum usque Siculum Italiam incoluerunt, vnde sensim expulsi sunt ab Oenotro 17. ætatibus ante Troiæ ἀλωσιν, ut postea dicemus. Unde factum ut pars illa diceretur Oenotria, quæ antè Ausonia vocabatur, sicut & tota Italia. Dicti autem sunt Ausones ab Ausone Vlyssis & Calypsus filio, ut omnes Grammatici putant. Ausonum vrbes porrò nominantur Cales, Beneuentum, Nola, ut ait Suidas, ut Strabo lib. 5. loca inter Sinuissam, & Terracinam: videlicet expulsi ex superioribus locis Beneuento, &c. ad mare se continue-

nt oceani